

Τα ΜΜΕ προωθούν την επιθετική συμπεριφορά! (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2a6OGBo>]

6. Ο Ρόλος των ΜΜΕ στην Όξυνση του Φαινομένου του Σχολικού Εκφοβισμού. Σκέψεις για την Ποιμαντική Αντιμετώπιση των Αρνητικών Επιδράσεων τους.

Ο ρόλος των ΜΜΕ στην όξυνση του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού δεν μπορεί να εκφεύγει της προσοχής μας[63]. Υπολογίζεται ότι το μέσο παιδί δημοτικού σχολείου έχει δει 8000 φόνους στην τηλεόραση[64]! Όλες αυτές οι σκηνές βίας, η παρακολούθηση των οποίων δυστυχώς δεν αποτρέπεται ούτε και από τους ίδιους τους πολλάκις ανυποψίαστους γονείς, επιδρούν υποσυνείδητα στον ψυχισμό του παιδιού και του προβάλλουν την επιθετικότητα ως ενδεδειγμένη οδό επίλυσης ενδοκοινωνικών προβλημάτων. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι μόλις θα διαμορφωθούν οι κατάλληλες συνθήκες, τα παιδιά θα αντιγράψουν τα βίαια αυτά μοντέλα κοινωνικής συμπεριφοράς.

Η ζωογόνηση της ενοριακής ζωής, που απεικονίζει το μυστήριο της Εκκλησίας και η λειτουργία της ως ζωντανής κοινότητας, θα συνδράμει στην προσπάθεια κάθε συλλογικότητας που επιδιώκει να αντιπροτείνει στον σύγχρονο άνθρωπο την πρόσωπο με πρόσωπο ειρηνική διαπροσωπικότητα και επικοινωνία. Αν τα παιδιά της σύγχρονης ελληνικής οικογένειας αφιερώνονται ώρες ολόκληρες μπροστά στις οθόνες της τηλεόρασης και των laptops και χάνουν το κέρδος της προσωπικής τους επαφής με τους άλλους ανθρώπους, τότε όχι μόνο αποκοινωνικοποιούνται βάνουσα αλλά ταυτόχρονα γίνονται και έρμια όλης της βίας και επιθετικότητας, η οποία προβάλλεται στα σύγχρονα ΜΜΕ. Και αν η συμμετοχή του ανθρώπου σε κάθε μορφή συλλογικής πολιτισμικής δραστηριότητας αποτελεί μια οδό διαφυγής του από όλες τις παραπάνω επικίνδυνες ατραπούς, τότε η συμμετοχή του στην κοινοτική ζωή του εκκλησιαστικού σώματος αποτελεί αναμφισβήτητα την πιο αποτελεσματική μορφή αυτής της απόδρασης. Η ζωή της ενορίας αποτελεί την πεμπτουσία του γνήσιου χριστιανικού βίου, που προάγει την κατακόρυφη και οριζόντια κοινωνικότητα των πιστών. Οι πιστοί καλούνται να ενωθούν με το Χριστό και μεταξύ τους με ακατάλυτους δεσμούς αγάπης και ανιδιοτέλειας, οι οποίοι ακριβώς επειδή προτυπώνουν και στηρίζονται στην τέλεια σεσαρκωμένη αγάπη του ίδιου του Χριστού, είναι οι πιο δυνατοί[65].

Συνάγεται λοιπόν, ότι η σχέση της συμμετοχής των παιδιών στην ενοριακή ζωή της Εκκλησίας και της έκθεσής τους στις επιδράσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι αντιστρόφως ανάλογη: Όσο περισσότερο μετέχουν στις δράσεις

της ενορίας τους, τόσο λιγότερο εκτίθενται στα βίαια και επιθετικά μοντέλα των ΜΜΕ και άρα τόσο περισσότερο αυξάνεται η πρόληψη για τη μεταγενέστερη εκδήλωση μιας βίαιης εκ μέρους τους συμπεριφοράς. Και αν η ενορία συνιστά την πιο αυθεντική μορφή κοινωνικότητας για τους λόγους που εξηγήσαμε παραπάνω, όσο πιο πολύ μετέχει το παιδί στις εκδηλώσεις της ενοριακής ζωής, τόσο περισσότερο γεύεται την εμπειρία κοινωνικοποίησής του σε μια πολυσυλλεκτική κοινότητα, τα μέλη της οποίας συνέχονται με την αγάπη του Χριστού.

[Συνεχίζεται]

[63] Προκοπάκη Κ., «Επίδραση των Ηλεκτρονικών Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας και Ψυχαγωγίας στα Παιδιά και τους Εφήβους», *Νοσοκομειακά Χρονικά* 73, 1, 2011, σσ. 68-87.

[64] Όπ. παρ. σ. 70.

[65] π. Γκίκας Α. όπ. παρ. σσ. 49-50.